

* * *

говорю повторю повторю говорю повторю
в небі ангел небесний цілує небесну зорю
його пальців відбитки лишаючи сині сліди
опадають згасаючи на вересневі сади

повторю повториться як перепелиця з-під ніг
крик осінньої птиці і холод останньої з книг
виноградників чорних бараняче чорне руно
в чорне море стікає якому давно все-одно

був би мудрим – мовчав би в льонової сорочці ходив
доглядав би маяк чи лякав би в полях одудів
чи ставав би на прю

ну їй богу ставав би на прю
але хто ж говорю повторю говорю повторю

* * *

я тебе притисну до грудей
ту котору
як останній в світі іудей
тору

важко залишаючи тебе
за рікою
як колись давно в десятім б
ту з якою

за рікою часу і тепла
що – золою
ти іще не знаєш ким була
нам з тобою